

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2448/2022
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Маринковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Александар Будалић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2739/21 од 12.11.2021. године, у седници већа одржаној 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2739/21 од 12.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2739/21 од 12.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2739/21 од 12.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 4091/19 од 22.02.2021. године, којом је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име мање исплаћене отпремнине због одласка у пензију износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од 17.01.2017. године до исплате (став први изреке првостепене пресуде) и обавезан тужени да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 39.300,00 динара (став други изреке првостепене пресуде).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20 – у даљем тексту: ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је исплата новчаног износа на име мање исплаћене отпремнине због одласка у пензију. О овом праву тужиоца усвајањем тужбеног захтева, нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права, које је у складу са правним схватањем израженим у одлукама ревизијског суда у којима је одлучивано у предметима са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом.

Сходно томе, у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 26.12.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева ради исплате износа на име мање исплаћене отпремнине због одласка у пензију износи 50.000,00 динара у смислу члана 28. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија туженог није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић